

UZASADNIENIE

Przedmiot i przebieg postępowania

1. Wnioskiem z dnia 24 marca 2021 r. wniesionym do Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie, Prezydent (...) W., reprezentowany przez Dyrektora Zarządu Dróg Miejskich, wniósł o orzeczenie przepadku pojazdu marki S., nr rej. (...) oraz o zasądzenie od uczestnika na swoją rzecz kosztów postępowania. Wniosek obejmował również żądanie ustanowienia kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu uczestnika postępowania. (wniosek, k. 2-3)

2. Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2021 r. w sprawie o sygn. akt II Ns 447/21 Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie. (postanowienie, k. 25)

3. W odpowiedzi na wniosek, złożony przez kuratora reprezentującego J. S. nieznanego z miejsca pobytu, kurator wniósł o oddalenie wniosku w całości, jak również o zasądzenie od Skarbu Państwa na jego rzecz kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu, gdyż nie zostały one opłacone ani w całości, ani w części. W uzasadnieniu wskazał, iż w związku z faktem braku możliwości ustalenia miejsca pobytu uczestnika, wniosek o przepadek pojazdu należy uznać za przedwczesny. Nadto, w jego ocenie, wnioskodawca nie wykazał, aby J. S. był faktycznie właścicielem pojazdu marki S. o nr rej. (...). (odpowiedź na wniosek, k. 88)

Ustalenia faktyczne

4. W dniu 9 lutego 2019 r. Straż Miejska (...) W. wydała dyspozycję usunięcia pojazdu S., model F., nr rej. (...), z ulicy (...). Jerozolimskie 54/E. P.. Przyczyną wydania dyspozycji było niestosowanie się do znaku drogowego D-18a z T-29, P-20, P-24. Pojazd został usunięty na parking przy ul. (...) Jerozolimskie 56.

(dyspozycja usunięcia pojazdu, k. 6)

5. Ostatnim znanym właścicielem wymienionego pojazdu był J. S., który nabył go w drodze umowy sprzedaży od poprzedniej właściciela, M. M., w dniu 12 grudnia 2018 r. Z (...) wynikało, że J. S. zamieszkuje pod adresem ul. (...), miejscowość Z., gm. W., powiat O..

(wydruk z (...), k. 19-20v.)

6. Na wnioski składane przez Zarząd Dróg Miejskich w W., pod wyżej wymieniony adres Straż Miejska (...) W. wysłała powiadomienia o usunięciu pojazdu na parking strzeżony i poinformowała o skutkach jego nieodebrania w terminie 3 miesięcy od dnia usunięcia pojazdu. Pierwszy raz uczyniła to pismem z dnia 30 lipca 2020 r., a następnie z dnia 15 września 2020 r., tym razem za pośrednictwem K. Policji w gm. W..

(pismo z 23.07.2020 r., k. 13; pismo z 7.09.2020 r., k. 12; powiadomienia, k. 15-v., 17-v.; wniosek o doręczenie powiadomienia, k. 16)

7. Przesyłka z powiadomieniem z dnia 30 lipca 2020 r. została zwrócona do nadawcy w dniu 25 sierpnia 2020 r. jako niepodjęta w terminie. Pismem z dnia 4 października 2020 r. Komisariat Policji w J. poinformował Straż Miejską (...) W., iż wezwanie dla J. S. nie zostało doręczone. Dalej wskazano, że w rozmowie z A. K. (1) zamieszkałym pod adresem: Z., ul. (...) policja ustaliła, że jego córka T. K. razem z mężem A. K. (2) kupili dom pod tym adresem ok. 4 lata temu od partnerki J. S.. A. K. (1) wskazał także, że nie zna adresu zamieszkania J. S., ani jego numeru telefonu.

(kopia koperty, k. 18; pismo z 4.10.2020 r., k. 14)

8. Pismem z dnia 11 lutego 2021 r. (...) ponownie ustaliła niemożność doręczenia J. S. powiadomienia. Z bazy danych P. wynikało bowiem, że ostatni znany adresem zameldowania J. S. (S.) to: ul. (...), Z., gmina W., gdzie był zameldowany do dnia 29 kwietnia 2016 r., a dane adresowe posiadacza pojazdu nie były od tego czasu aktualizowane.

(pismo z 12.01.2021 r., k. 11; wydruk z bazy P., k. 7-9; pismo z 11.02.2021 r., k. 10)

9. Nieodebrany pojazd marki S. o nr rej. (...) nadal jest przechowywany na parkingu strzeżonym. Należność z tego tytułu wynosiła orientacyjnie ok. 26 726 zł na dzień 25 listopada 2020 r. oraz 30 446 zł na dzień 26 lutego 2021 r.

(powiadomienie, k. 21; historia postępowania dla sprawy: (...), k. 22, 23)

Podstawa prawna rozpoznana na posiedzeniu niejawnym

10. Zgodnie z art. 610⁶ § 1 i 3 k.p.c., sprawy o przepadek pojazdu usuniętego z drogi publicznej na podstawie przepisów prawa o ruchu drogowym są rozpoznawane na posiedzeniu niejawnym, chyba że sąd postanowi inaczej. W związku z tym, że zdaniem Sądu nie zachodziły podstawy do rozpoznania sprawy na rozprawie, Sąd zdecydował się rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym pomimo wniosku wnioskodawcy o rozpoznanie sprawy na rozprawie. Wniosek ten nie miał charakteru wiążącego – wobec wyczerpującego uregulowania tej kwestii w art. 610⁶ § 3 k.p.c. nie można co do wniosku o przeprowadzenie rozprawy stosować posiłkowo art. 148¹ § 3 k.p.c.

Ocena prawna

11. Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

12. Zgodnie z art. 130a ust. 10-10e ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, starosta w stosunku do pojazdu usuniętego z drogi, w przypadkach określonych w ust. 1 lub 2 tegoż przepisu, występuje do sądu z wnioskiem o orzeczenie jego przypadku na rzecz powiatu, jeżeli prawidłowo powiadomiony właściciel lub osoba uprawniona nie odebrała pojazdu w terminie 3 miesięcy od dnia jego usunięcia. Powiadomienie zawiera pouczenie o skutkach nieodebrania pojazdu (ust. 10). Starosta występuje z wnioskiem, o którym mowa w ust. 10, nie wcześniej niż przed upływem 30 dni od dnia powiadomienia (ust. 10a). Przepisu ust. 10 nie stosuje się, gdy okoliczności wskazują, że nieodebranie pojazdu nastąpiło z przyczyn niezależnych od właściciela lub osoby uprawnionej (ust. 10c). Przepis ust. 10 stosuje się odpowiednio, gdy w terminie 4 miesięcy od dnia usunięcia pojazdu nie został ustalony jego właściciel lub osoba uprawniona do jego odbioru, mimo że w jej poszukiwaniu dołożono należytej staranności (ust. 10d). W sprawach o przepadek pojazdu sąd stwierdza, czy zostały spełnione przesłanki niezbędne do orzeczenia przypadku, w szczególności, czy usunięcie pojazdu było zasadne i czy w poszukiwaniu osoby uprawnionej do jego odbioru, dołożono należytej staranności oraz czy orzeczenie przypadku nie będzie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego (ust. 10e).

13. Powyższe oznacza, że w niniejszej sprawie wnioskodawca powinien był dowieść, że:

- a. usunięcie pojazdu odbyło się zgodnie z przepisami Prawa o ruchu drogowym;
- b. dopełnił należytej staranności w celu ustalenia właściciela lub osoby uprawnionej do odbioru samochodu.

14. W ocenie Sądu wnioskodawca dochował wszystkich przesłanek koniecznych do skutecznego orzeczenia przypadku pojazdu. Usunięcie pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...) z drogi publicznej nastąpiło bowiem zgodnie z przepisami prawa, a nadto nie zaistniały żadne okoliczności, które wskazywałyby, iż wnioskodawca nie dopełnił należytej staranności w celu ustalenia właściciela lub osoby uprawnionej do odbioru samochodu.

15. Z dokumentów załączonych do wniosku wynika bowiem, że ostatnim znanym właścicielem samochodu, był uczestnik J. S.. Zarówno w bazie (...), jak i bazie P. ostatnim znanym miejscem jego pobytu był adres: ul. (...), Z.. Pod ten adres wnioskodawca kierował powiadomienia, przy czym pierwsze z nich próbował doręczyć samodzielnie, a

drugie za pośrednictwem policji działającej na terenie miejsca wskazanego miejsca zamieszkania. Pierwsza przesyłka została zwrócona do (...) w dniu 25 sierpnia 2020 r. po podwójnym awizowaniu z adnotacją „zwrot niepodjęta w terminie”. Następnie w dniu 4 października 2020 r. komisariat Komisariat Policji w J. poinformował wnioskodawcę o braku możliwości doręczenia powiadomienia. Powyższe wynikało z faktu, iż dom znajdujący się pod wskazanym adresem od ok. 4 lat pozostaje własnością osób trzecich: T. i A. K. (2), którzy przedmiotową nieruchomością zakupili od partnerki J. S.. Osoby zamieszkujące pod tym adresem nie były w stanie podać aktualnego adresu zamieszkania uczestnika, jak i jego numeru telefonu. Ponadto adres ten zgodnie z treścią bazy P. uczestnika był jego miejscem zameldowania jedynie do dnia 29 kwietnia 2016 r., a od tego czasu brak było wzmianek o nowym adresie.

16. Dowody dołączone do wniosku potwierdzają więc, że wnioskodawca czynił wszystkie możliwe działania w celu ustalenia miejsca pobytu J. S., na mocy, których stwierdził ostatecznie, iż pod jedynym znanym mu adresem uczestnik z pewnością nie przebywa (vide pismo z dnia 4.10.2020 r.). W związku z powyższym, w ocenie Sądu, podejmując ostatecznie trzykrotne próby doręczenia wnioskodawcy stosowanego powiadomienia i ustalenia jego aktualnego miejsca pobytu wykazał się przy tym należyłą starannością wymaganą przepisami prawa. I choć zarówno wpis do bazy (...) i w P. ma jedynie charakter deklaratoryjny, to mając na uwadze okoliczności sprawy, trudno jest przyjąć, iż mając tak niewiele danych, wnioskodawca powinien był podjąć jeszcze inne kroki, które w sposób oczywisty mogłyby doprowadzić go do ustalenia aktualnego miejsca pobytu uczestnika.

17. Co więcej, Sąd – na potrzeby oceny wniosku o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu uczestnika – sam podjął próbę podjęcia kolejnych czynności w celu ustalenia adresu uczestnika, poprzez zwrócenie się do Wydziałów Gospodarczych Sądu Rejonowego (...) W., jako że sam uczestnik jest współnikiem dwóch spółek zarejestrowanych w KRS (odpowiednio nr (...) i (...)), jednakże bez rezultatu. Pod adresem podanym jako adres do doręczeń: ul. (...) w W. również korespondencja nie została doręczona uczestnikowi.

18. Zaś stanowisko kuratora, reprezentującego uczestnika także nie przedstawiało żadnych dodatkowych okoliczności, które wskazywałyby na niezasadność wniosku. Kurator nie przedstawił bowiem dowodu na to, aby inna osoba niż uczestnik była właścicielem pojazdu, jak również nie przedstawił żadnej logicznej argumentacji świadczącej, iż orzeczenie przepadku przedmiotowego pojazdu mogłoby być sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

19. W związku z powyższym Sąd uwzględnił wniosek w całości zgodnie z żądaniem wniosku.

Koszty postępowania

20. O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., zgodnie z którym każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

Wynagrodzenie kuratora

21. Sąd przyznał kuratorowi uczestnika wynagrodzenie w wysokości ustalonej na podstawie § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej w zw. z § 8 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, w kwocie 118,08 zł, w tym kwotę 96 zł (240 zł x 40%) powiększoną o kwotę 22,08 zł tytułem należnego podatku od towarów i usług. Kwotę tę nakazano wypłacić z zaliczki uiszczonej przez wnioskodawcę.

ZARZĄDZENIE

1. (...).

2. (...)